

Tomasz Kasprowicz

Wojnowo, st. 29, gm. Murowana
Goślina, woj. poznańskie, AZP
48-29/30

Informator Archeologiczny : badania 29, 79

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

lub owalnym rzucie i wymiarach 2,2 x 1,8, 1,8 x 1,3 oraz 3,2 x 1,24 m, przy miąższości od 0,14 do 0,72 m. Treść wypełnisk stanowiła brunatna, zgliniona próchnica z komponentami kulturowymi. Dna obiektów były płaskie. W obiekcie 3/95 denna część jamy była intensywnie nasycona spalenizną, a w zachodniej części wypełniska odsłonięto dołek postępowy. Leżący w odległości 30 m na południowy wschód obiekt 4/95 miał rzut prostokąta z zaokrąglonymi narożnikami, o wymiarach 3,84 x 1,9 m, łagodnie nachylone ścianki boczne i nieckowate dno. W wypełniku wyróżniała się kilkucentymetrowa warstwa polepy i spalenizny w dnie. Interpretacja odkrytych obiektów jest niejednoznaczna. Uwzględnić trzeba znikomą ilość materiałów (od 7 do 12 fragm. ceramiki i podobna ilość kości zwierzęcych).

Wojnowo, st. 29
gm. Murowana Goślina,
woj. poznańskie
AZP 48-29/30

Poznańskie Towarzystwo Prehistoryczne w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tomasz Kasprowicz. Finansowane przez EuroPol Gaz SA w Warszawie. Osada kultury wielbarskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Badania ratownicze na stanowisku leżącym na trasie projektowanego gazociągu Rosja-Niemcy przeprowadzono w pasie o szerokości 13 m i długości 209,4 m, co łącznie daje powierzchnię 2722,2 m², czyli 27,2 ara.

Stanowisko położone jest na stoku niewielkiej doliny, przy czym różnica wysokości pomiędzy dnem a krawędzią na długości ok. 120 m osiąga wartość ok. 7-8 m. Tak znaczna deniwelacja przyczyniła się do częściowego zniszczenia stanowiska, szczególnie w jego górnych partiach.

Zarejestrowano 94 obiekty archeologiczne, w większości jamy postępowe, jamy o nieokreślonym charakterze, ziemianki oraz piec, prawdopodobnie związany z produkcją żelaza (żużel). Materiał ruchomy to głównie ceramika (834 fragm.), żużel, polepa, niewielka liczba kości zwierzęcych oraz jeden zielony paciorek szklany z oczkami i zapinka brązowa A VII s. 1. Charakter obiektów i materiału ruchomego sugeruje, że natrafiono na strefę produkcyjną osady. Chronologia tej części osady mieści się w zasadzie w późnym okresie wpływów rzymskich, i to w jego wcześniejszym odcinku, na co wskazują cechy technologiczne i morfologiczne ceramiki oraz zapinka grupy VII serii 1 wg Almgrena.

Kontynuacji badań na razie nie przewiduje się.

Wrzepia, st. 13
gm. Szczurowa, woj. tarnowskie
AZP 102-62/79

Muzeum im. Stanisława Fischera
w Bochni

Badania prowadził mgr Jerzy Okoński. Finansowane przez Muzeum w Bochni ze środków KBN. Osada kultury przeworskiej, ślady osadnictwa ze środkowej fazy wczesnego średniowiecza.

Wyeksplorowano wykop o powierzchni 24 m², zlokalizowany na południowej krawędzi rozległej osady o powierzchni kilku hektarów. Wyeksplorowano warstwę kulturową silnie zniszczonego stanowiska o maksymalnej miąższości 15 cm oraz odsłonięto pierwotną krawędź terasy ciekłu ograniczającego osadę od strony południowej.

Wyeksplorowano obiekt 1/95, który stanowiła kolistą jamę o średnicy 1,8 m na poziomie wyróżnienia na głębokości 30 cm. Nieckowate dno jamy sięgało głębokości 70 cm, a wyznaczał je poziom spalenizny oraz warstwa polepy. W jamie w dwu poziomach występowały warstwy „sprasowanych” naczyń zasobowych. Bezpośrednio pod warstwą wierzch-